

ตอนที่ ๔๘ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ สิงหาคม ๒๔๘๑

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
(ฉบับชั่วคราว) แก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะอภิรัฐมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร
อดงกฎ
ภานฉวี
อศตเศษจรัส

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๔๘ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ สิงหาคม ๒๔๕๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๕๐ เพื่อให้เอกสิทธิคุ้มครองตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕ แก่สมาชิกสภาว่างรัฐธรรมนูญ

พระมหากษัตริย์โดยความเห็นชอบของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตรารัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ รัฐธรรมนูญนี้เรียกว่า "รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๕๑"

มาตรา ๒ รัฐธรรมนูญนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๕ อัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๕๐ เป็นมาตรา ๕๕ นว

ตอนที่ ๔๔ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๔ สิงหาคม ๒๔๘๑

“ มาตรา ๘๕ นว ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๕๐ ของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธ ศักราช ๒๔๘๐ มาใช้บังคับแก่สภาร่างรัฐธรรมนูญโดย อนุโลม

เอกสิทธิตามที่ระบุไว้ในมาตรานี้ ให้มีผลตั้งแต่วันเริ่ม ต้นดำเนินกิจการของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี